

Sygn. akt I Cz 50/14

POSTANOWIENIE

Dnia 7 lutego 2014 roku

Sąd Okręgowy w Zamościu I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia SO Teresa Szykuła

Sędziowie: Sędzia SO Teresa Bodys /spr./

Sędzia SO Marek Lisiczyński

po rozpoznaniu w dniu 7 lutego 2014 roku w Zamościu

na posiedzeniu niejawnym sprawy

z powództwa J. B.

przeciwko A. P. działającej również w imieniu i na rzecz małoletniego A. P.

o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane

na skutek zażalenia powoda J. B.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Tomaszowie Lubelskim

z dnia 7 stycznia 2014 r., w sprawie sygn. akt III RC 332/13

postanawia: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim uchylił swoje postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia kontaktów J. B. z małoletnim A. P. z 23 grudnia 2013 r. i wniosek o udzielenie zabezpieczenia w zakresie ustalenia kontaktów z dzieckiem oddalił.

W uzasadnieniu Sąd pierwszej instancji wskazał, że uwzględnił wniosek powoda o zabezpieczenie powództwa zgłoszony w sprawie o ustalenie ojcostwa i roszczenia z tym związane w stosunku do małoletniego A. P..

Sąd uwzględnił w części ów wniosek określając zakres kontaktów powoda wskazując, że jest ojcem małoletniego, a kontakty polegające na spotykaniu się z synem określił w każdą środę w godzinach od 16.00 do 18.00, w pierwszą i trzecią sobotę miesiąca oraz w każdą drugą i czwartą niedzielę miesiąca w godzinach od 10.00 do 16.00 z możliwością zabierania przez powoda małoletniego do swojego miejsca zamieszkania.

Wobec wniesienia zażaleń przez obie strony Sąd pierwszej instancji uznając zażalenie pozwanej za oczywiście uzasadnione, na mocy art. 395 § 2 kpc uchylił powyższe postanowienie, a wniosek o zabezpieczenie oddalił.

Sąd wskazał w uzasadnieniu, że błędnie orzekł w niniejszej sprawie o zabezpieczeniu, bowiem kontakty nie mieszczą się w dyspozycji art. 143 kro.

Sąd stwierdził, że trybem właściwym jest tryb postępowania nieprocesowego przewidziany w art. 582¹ kpc.

Zażalenie na powyższe postanowienie złożył w zachowanym terminie powód. Wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez ustalenie jego kontaktów w okresach wskazanych pierwotnie w postanowieniu z 23 grudnia 2013 r. z umożliwieniem zabierania małoletniego na czas kontaktów do swojego miejsca zamieszkania.

Skarżący zarzucił:

- naruszenie przepisu postępowania, które miało wpływ na treść postanowienia, w postaci przepisu art. 395 § 2 kpc przez uznanie, że żądanie przedstawione przez pełnomocnika pozwanej w złożonym zażaleniu „jest oczywiście uzasadnione”, w sytuacji, gdy żądania przedstawione w przedmiotowym zażaleniu dotyczyły jedynie częstotliwości kontaktów z małoletnim synem stron;

- naruszenie przepisu prawa materialnego – art. 93 kro, zgodnie z którym władza rodzicielska przysługuje obojgu rodzicom, a w sytuacji sądowego ustalenia pochodzenia dziecka sąd rozstrzyga również o władzy rodzicielskiej stosując odpowiednio przepisy art. 107 i 209 kro, a tym samym winien orzec o kontaktach rodzica z dzieckiem.

Sąd Okręgowy w Zamościu zważył, co następuje:

Bezspornie charakter procesu i zakres postępowania z jakim wystąpił powód wskazuje na konieczność rozpoznania przez Sąd skumulowanych roszczeń: ustalenia ojcostwa, orzeczenia o alimentach na rzecz małoletniego, władzy rodzicielskiej i nazwisku jakie będzie nosiło dziecka.

Konieczność kumulatywnego rozpoznania powyższych roszczeń reguluje treść art. 84 § 1 kro i 143 kro.

Żądając zaś udzielenia zabezpieczenia powództwa stosownie do treści art. 730¹ § 1 kpc osoba żądająca zabezpieczenia powództwa obowiązana jest wykazać przed sądem między innymi interes prawny w żądanym udzieleniu zabezpieczenia.

W myśl § 2 przywołanego art. 730¹ kpc interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia istnieje wówczas gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie orzeczenia jakie w sprawie zapadnie lub poważnie utrudni osiągnięcie celu postępowania.

W tejże sprawie żadna ze wskazanych sytuacji nie występuje.

Składając wniosek o udzielenie zabezpieczenia w sprawie w drodze ustalenia kontaktów z dzieckiem, co do którego toczy się postępowanie o ustalenie ojcostwa – powód nie wykazał by żądana forma zabezpieczenia powództwa miała jakikolwiek wpływ na treść orzeczenia w sprawie.

Kontakty z małoletnim dzieckiem nie mieszczą się w granicach władzy rodzicielskiej, nie mają więc wpływu na ustalenie ojcostwa, orzeczenie o władzy rodzicielskiej, alimentach czy też o nazwisku jakie dziecko będzie nosiło, nie pozostaje w żadnym związku z istnieniem kontaktów osoby ubiegającej się o ustalenie jej ojcostwa z małoletnim dzieckiem jak i z zakresem tych kontaktów.

Nie ma znaczenia prawnego przy żądaniu zabezpieczenia stanowisko pozwanej, która w tym procesie uznała żądanie powództwa zgłoszone w pozwie w części dotyczącej jego ojcostwa w stosunku do małoletniego dziecka A. P., urodzonego przez pozwaną (...) r.

Owo stanowisko procesowe pozwanej sprawia jedynie, że spornymi pozostają między stronami pozostałe żądania będące roszczeniami związanymi z ustaleniem ojcostwa.

Raz jeszcze należy podkreślić, że żądanie określenia kontaktów z dzieckiem nie mieści się w grupie roszczeń uprawnionych do dochodzeniowa w sprawie o ustalenia ojcostwa.

Problematykę kontaktów małoletniego dziecka z osobą uprawnioną do kontaktów regulują przepisy postępowania nieprocesowego kodeksu postępowania cywilnego – art. 582¹ w związku z art. 113 § 1 kro. Artykuł 113 § 1 kro stanowi bowiem, że niezależnie od władzy rodzicielskiej rodzice oraz ich dzieci mają prawo do utrzymywania ze sobą kontaktów.

Sąd Najwyższy w uchwale z 23 maja 2012 r. III CZP 21/12 /OSNC 2012/12/40 Biuletyn SN 2012/5/11 M.Prawny (...)–770 wyraził pogląd, że nie jest dopuszczalne w jednym postępowaniu rozstrzyganie o władzy rodzicielskiej i roszczeniach z art. 107 § 2 kro, tj. o ustaleniu miejsca pobytu dziecka ze względu na różny charakter obu roszczeń i różny tryb postępowania w obu kategoriach spraw.

Sprawy z zakresu władzy rodzicielskiej podlegają rozpoznaniu w procesie, zaś sprawy o kontakty mają uregulowanie w postępowaniu nieprocesowym rządzącym się odrębnymi uregulowaniami. Tak do postępowania w sprawach o rozstrzygnięciu o istotnych sprawach dziecka jak i w sprawach o kontakty mają odpowiednie zastosowanie przepisy art. 582 kpc.

Sąd Okręgowy w Zamościu przywołał powyższe orzeczenie, bowiem tak rozstrzygnięcie o kontaktach jak i rozstrzygnięcie o miejscu pobytu dziecka nie mieszczą się w pojęciu władzy rodzicielskiej.

Problematyka władzy rodzicielskiej ma swoje uregulowanie w art. 95 § 1 kro, 96 kro, 98 kro i 101 kro.

Z przywołanych przepisów wynika w sposób nie budzący wątpliwości, że do władzy rodzicielskiej zaliczamy: prawa i obowiązki w zakresie pieczy nad dzieckiem, zarząd majątkiem dzieci i jego reprezentację.

Utrzymywanie kontaktów w rozumieniu art. 113 kro w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 6 lipca 2008 r. o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw /Dz.U. nr 220 poz. 1431/, to przebywanie z dzieckiem /odwiedziny, spotkania poza miejscem stałego pobytu dziecka, bezpośrednie porozumiewanie się, kontakty telefoniczne, porozumiewanie się z innych środków komunikacji na odległość – w tym z komunikacji elektronicznej.

Sąd wkracza w regulację kontaktów w myśl art. 113¹ – 113⁶ kro dopiero gdy między rodzicami brak porozumienia bądź zagrożone jest dobro dziecka.

Rozstrzyganie o ojcostwie i władzy rodzicielskiej nie należy do kategorii spraw pozostających ze sobą w związku i tak jak nie mogą być połączone do jednego postępowania tak też nie ma podstaw prawnych by uznać interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia o kontaktach w sprawie o ustalenie ojcostwa.

Niezasadnie więc w niniejszej sprawie Sąd Rejonowy w Tomaszowie Lubelskim postanowieniem z dnia 23 grudnia 2013 r. uwzględniając wniosek powoda udzielił mu zabezpieczenia kontaktów z małoletnim dzieckiem nie mając ku temu podstawy prawnej.

Wobec wniesionego zażalenia na powyższe postanowienie Sąd pierwszej instancji naprawił swój błąd dokonując reasumpcji swojego postanowienia w zakresie kontaktów na podstawie art. 395 § 2 kpc.

Zażalenie powoda złożone na powyższe postanowienie w świetle zgłoszonych zarzutów i powyższej argumentacji uznać należy za pozbawione podstaw prawnych.

W ramach procesu o ustalenie ojcostwa i roszczenia z nim związane strony procesu nie mają interesu prawnego w rozumieniu art. 730¹ kpc w udzieleniu zabezpieczenia powództwa przez ustalenie kontaktów z dzieckiem.

Z tych też przyczyn wniosek o udzielenie zabezpieczenia jako pozbawiony podstawy prawnej winien podlegać oddaleniu.

Mając powyższe na względzie na mocy art. 385 kpc w związku z art. 397 kpc i art. 13 kpc Sąd Okręgowy w Zamościu postanowił, jak na wstępie.